

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 10 din. ali 40 K. V Ameriko cena na leto 25 din. ali 100 K. Kam doma na eden naslov od deset falatov više hodi, dobijo naročniki i kalendar brezplačno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Namest. v uredništvu Berden Andrej kaplan v D. Lendavi.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Črensovcje Prekmurje. Oglasi, (inzerati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok 50 par (2 K.) za večkrat popust od 5% do 35%.

Novomi mosti.

Most! Ti si vezalje med Slovensko Krajino i ostalov Slovenijov, med brati Slovenci kre oba brega srebrne Mure. Vezalje ljubezni si. Vezalje ljubezni moraš biti, ar te je ljubezen stvorila. Pred tremi leti so vsi slovenski duhovniki lepe Slovenske Krajine v bivšoj zalavskoj županiji i tudi vnogi junaki iz železne županije — voditelje našega ljudstva — zahtevali tvoje rojstvo, most, esče pod madjarskov vladov. Zahtevali so tvoje rojstvo, most, iz ljubezni do svojega roda slovenskoga, da bi te meo veze z svojimi krvnimi brati i tak ostao kak ga je dober Bog stvoril: veren, pobožen slovenski rod. Ta ljubezen tvojih voditelov, Slovensko ljudstvo, je v novom mostu potrjena. Maš zveze z brati, da ostaneš verno, pobožno, slovensko ljudstvo! Most, dobro si zapomni te reči! Naše ljudstvo more verno, pobožno ostati! Nesmeš zato prek sebe nikaj puščati, ka bi škodilo njegovoj veri, njegovomi slovenskomi poštenomi značaji! Ljubezen te je gradila, most, ljubezen naj hodi prek tebe k nam! Ne nosi nam politike veri sovražne, mi smo vsi krščansko misleči ljudje, ne nosi nam svoj hasek nam na kvar iskajoče prazne duše, čeravno bi prišle z lepimi rečmi, z verskimi znamenji!

Ljubezen nam nosi! Preštima, naj vsaki nas, ki prek tebe pride k nam, preštima naj nas i ljubi Boga kak mi i poštuje v e r o k a k m i. D r u g i h ne puščaj prek k nam! Most, z dvezero naših hrastov, štere bi sami krvavo potrebuvali, je zrastle tvoje telo! Siromaki smo postali, naj samo iščemo i najdemo zveze z našimi brati. Preštima, to most i vozi naj se po tebi ka mi potrebujemo, vozi naj se vogelje za našo sobočko železnico, ka do sirote mele krajišo pot i falejšo pri potrebnih opravilaj! Most! Ti si blagoslovljen! Blagoslov naj pride skoz tebe k nam od bratov i k bratom od nas! Tisti dober Bog, ki je sred tebe počivao v maloj podobi krčka v neskončno velikoj ljubezni do vseh nas, naj potom tebe veže vkup vse nas. Edni bodimo po tebi v tom dobrom Bogi, ki smo edni po krvi, edni p o v e r i, edni p o d r ž a v i. I ta složnost i ednost naj nas nikdar ne zapusti, čeravno bi se gda motni valovje nesporazumljenja zdigali proti nam, kak proti tebi, most, mörski valovje. Most stoj močno proti njim i okrepi nas spodobno v močnoj bratskoj ljubezni.

svete može, da jih pri nas zobstom iščemo. Slovenski duhovniki prek Mure so nam pa itak bili vsikdar za zgled, šterih gorečnost za rešenje duš smo občudovali, nasledovali i od šterih smo se navčili spunjavit to drugo največšo zapoved: ljubi svoj narod. Ka je par duhovnikov na Horvackom odstopilo od svojega pozvanja i kak je par mlajših na Stajarskom tudi se dol poškalilo z tiste duhovniške višine, na šteroj bi mogli stati, je toti zrok, da se smemo bojati, nikdar pa ne, da bi zavolo toga obsodili vse. To včiniti ne smemo i to g. Saković tudi ne je včino. Vsaki naj tak razlaga njegove reči. Mi dobro znamo, da so tudi na Vegrskom bili reformduhovniki, mi znamo, da čeravno prek treseti let je vzgoja v sombotelskom seminariumi bila najbolša itak so tudi tu ništeri duhovniki postali reformosti i se zoženili. I kak tei našoj celini ne škodijo, tak tudi prečni odpadniki nej prečnoj zdravoj celini. Par črvivih jabok plemenito jablan duhovništva ne oslabi, nego okrepi i ščisti. Tak mislimo mi vsi duhovniki, tak misli z nami tudi g. Saković, on se je samo bojava vpliva slabih. To njemi naj nišče ne zameri, ne obsodi on nikoga.

Ka se tiče njegovoga drugoga članka v 14. št., je objavljen ne da bi ga jaz prečeo. V tom povdarja svojo prešnja bojazen iz razloga, da bi bila vzgoja v seminariumi v Zagrebi i v Maribori nezadostna. Bodi dovoljeno, da tu povdarim, ka je g. pisateo ne dobro obveščen. Jaz sam se večkrat obrno v Zagrebi v pár mesecih, pozvedavao cerkvene reči i dobo pojasnila, da je mlado duhovniško pokolenje napunjeno z dobrim duhom. Ka se pe tiče Maribora, to je splošno znano, ka je vzgoja v malom seminariumi ne tak popolna ka bi mogla biti. To čeli Stajar zna i je zvedlo tudi Prekmurje. Na pravimo ka je preslaba vzgoja, ne. Nego ne tak dobra kak bi mogla biti. Pokojni knezoškof so stem že nekaj popravili, gda so lani ustanovili med dijaki Marijino kongregacijo, druge popravke pa dobi vzgoja gotovo pod novim pušpekcom. Proti velikomi seminariumi v Maribori pa po mojoj dišnojvesti ne bi moglo tožbe zdignoti. Poznam njegovoga dobroga spiritala Greh bi meo, če bi trdio, ka te človek slabo vzgoji svoje bogoslovce. Poznamo vnogi pobožnoga i vučenoga dr. Kovačiča. Ka bi te mož slabo zgajao klerike, bi bila hūdobja trditi. Poznam mlade hrvacke i slovenske duhovnike, goreči apoštole so, nieden ne je šovinist, še proti vpeljavi slovenskoga jezika v liturgijo so. Če bi bila slaba vzgoja šovinstičen duh v seminariji bodisi v Zagrebi bodisi v Maribori, ne bi prišli med narod takši mladi pravi Kristušovi junaki. Od mariborskih bogoslovcev pa z mernov dišnov vestjov i veselo priznavam, da v njih vidim najdragocenejši naradžaj lavantinske duhovščine. Po mačehinskom postopanju belgradske vlade ti junaki na strošek, razsvetlavo, obleko, knige pač na vse potroše dobijo komaj en dinar na den to je na celo leto menje kak en cestar na mesec. Pa li ostanejo notri te, gda bi zvunaj med svetom lejko lepe službe meli, li ostanejo notri v seminariji trpijo mraz, pomenjkanje, ar je goni Kristušova ljubezen, štera vse pretrpi i štera išče samo diko božjo i zveličanje duš. — Dam valati, da bi vzgoja i v Maribori i v Zagrebi mogla biti popolnejša, kajti na sveti ne reči, štera se ne bi dala spopolniti, ali da bi slaba, škodljiva bila ta vzgoja, to trditev moram naravnost odbiti. Obrno sem se v Maribori v seminariumi, poznam tu dosta stvari i lejko to z mernov vestjov trdim. G. plebanoš Saković je napisao proti vzgoji seminariš v Zagrebi i Maribori po tistom ka je čuo. On od sebe krivice ne je šteo pisati. Kriv je tisti, ki je dao njemi naopačne, netočne podatke. Ka nešteri klerik ali duhovnik z obojega seminarišča je šovinist ali ovak ne vu vsem v redi, to lejko verjemo. To je po celom sveti tak, ar vse kotrige edne familije neso ednake. Ali ka bi z

Cerkvena pripadnost

Prekmurja.

Pod tem naslovom sta izišla dva članka iz pod pera vlč. g. Saković Jožefa, pleb. v Turnišči v 8. i 14. št. Novin. Ar sta članka dala zrok nekomi nesporazumljenji, po šterom se je sklepala žalitev duhovščine prek Mure, sam kak odgovore urednik dužen dati v toj reči nekša pojasnila, da se krivica niti nevidezno nikomi ne godi. Prvi svoj članek je g. pisateo poslao mojemimi namestniki, g. Berdeni, kaplani, da ga objavi, misleč da sam jaz že ne opitao, ga sme objaviti ali ne. Jaz sam njemi dao popolno prostost, či šče, naj ga objavi, če ga pa opusti, pa tudi dobro. Gda jaz to v Lendavi vopovem, se po nikšem posli pripela sem tudi sam pisateo, ki mi pred večimi svedoki da izjavo, da je članek ne pisan proti prečnoj duhovščini, nego samo proti par ljudem, ki iz šovinizma, ne pa po potrebi i v duhi Materecerkvi ščejo rešiti naše cerkveno pitanje. Gda se je g. pisateo v tom smisli izjavo, sam pravo, „dobro, naj se objavi članek!“

Nišče zato niti na Horvackom, niti v Sloveniji se ne sme čutiti razžaljenoga zavolo članka, ar njegov namen je ne to bio. I jako ne umestno je i nedopustno bilo na njega v M. Straži dati odgovor na te način, da se edna tretja oseba privlekla na odgovornost i blatila. G. Saković je obsodo šovinizem tistih ljudi, ki so se v naše cerkveno pitanje mešali i prava za to neso melo. To najme vsi znamo, da takši ljudje, ki niti cerkveni neso, špekulantje nezanesljivi so noč no den meli na jeziki naš vikariat i dregali na vse kraje, da se nastavi proti predpisom Cerkve. Pisarili, agitirali so v te namen i si postavljali kandidate iz prečne duhovščine za to službo. — A jaz z gotovostjov lejko trdim, da nieden prečni duhovnik ne mislo na to službo. Zadnjemi kaplani se tam prek bole godi kak bi se pri nas ednomi apoštolskomi Vikari. Ki pozna naše razmere, mi da prav. Proti tem agentom je pisan članek z najbolšim namenom.

Proti šovinizmu, šteri Cerkev podreja politiki, narodnosti, je pisan članek. Ka je g. pisateo malo bole namočo pero, se da razmeti. On je na lastnoj koži čuto bridke vdarce šovinizma. Čeravno je eden najbolših duhovnikov cele pušpekije, ne njemi je dao vegrski šovinizem fare na Cankovi i v Turnišči tudi ne dopusto, da bi postao plebanoš, nega samo, administrator. I to vse zato, ar je bio, kak vsakši more biti, koga slovenska mati rodi, dober Slovenec. Zato ga je preganjao vegrski šovinizem. I slovenski? Te je pa lanko leto najnesramnejšo krivico včino proti njemi. Na veliko mešo, gda je njegove Cerkve glavno proščanje, gda je on že naznaao spored bože službe, oproso mešnike, predgara, te je te brez njegovoga znanja, — v njegovo cerkev — pozvao mešnike i predgare, — v njegovo cerkev — i ar je on proti toj krivici protestirao, ga tisti slovenski šovinizem šteo zapreti. Gda on te krivice na lastnoj koži čuti, ne čudo če pero malo bole pritisne i obsodi šovinizem bodisi slovenskoga; vsaki trezno misleči človek more to razumeti i odobriti. Bojazen njegova pred slovenskim šovinizmom, da se ne bi razpaso po našem kraji, kak se je nekda madjarski, shaja iz teh poskušanj, štere je pretao od šovinizma. Zato je on proti tomi, da bi se Prekmurje prikapičilo drugim pušpekijam, nego naj bi ostalo kak je, ali pa postalo samostalna pušpekija. Ar ma to njegovo mišljenje dober namen, jaz kak urednik sam dao prostor njemi v svojem listi, ar se držim načela, da vsaki sme svoje dobro mišljenje povedati, da se stvar tem bole razjasni i se pride do zadovoljivoga sklepa. Ka je moje ali drugih duhovnikov mišljenje v tom pogledi, ne spada sem.

Ka se tiče pisatelove izjave, da bi v služaji prikapičte Prekmurja k zagrebečkoj pušpekiji, té reformduhovniki, — k mariborskoj pa té politični agent — duhovniki kvarili naše ljudstvo, se more tak razmeti, kak sem zgoraj omeno, najme da samo na par ljudi misli nikak pa ne na vso duhovništvo. Zagrebečka mlada duhovščina je itak jako dobra. Med starešimi najdemo

toga sklepali na slabo vzgojo celoga semenišča, je nedopustno. I tisti, ki je g. Sakoviča tak slabo informiral, nosi odgovornost zato. „Politične agente“ i „celibat-šturmare“ ne so semenišča zgojila, nego življenje pokvarilo posebno v časi svetovne boje.

Te v pojasnilo zagrebečke i lavantinske pušpekije duhovščini. Izreco povdarjam, da Vas je g. Sakovič ne namemo napadeti, kak se je sam izrazil pred objavom prvoga njegovoga članka, pobijati je štel samo šovinizem, šteri žalibog se povsod najde, prinas v Slov. Krajini celo dvojni, vogrski i slovenski i teprvi več škodi kak te drugi. Prosim, da se ta izjava vzame na znanje i stem tudi dokončam, ar sam dao zadostna pojasnila, pitanje cerkvene pripadnosti našega kraja v našem listi. Več o njem ne bomo razpravljali. Jaz se strogo držim cerkvenoga stališča, zato sam tudi samo zato vzdigne pero, da zagovarjam cerkveno stališče. Gda je pred tremi leti naš prekmurski sosvet odločilo, naj se imenuje dr. Rogač za našega vikara, sam jaz zdigno glas proti tomi odloki z motivacijov, ka mi te oblasti nemamo. I nemamo je. Našega cerkvenoga pitanja rešitev spada pod oblast rimske svete Stolicie, štera posluhne žele sombotelskoga pušpeka i naše državne vlasti. Tei činitelje naj rešijo to pitanje, to je crkveno stališče. Komi nikša briga, naj se ne vtika v te reči. Naša v službi stoječa duhovščina bi smela toti svoje žele izraziti, ve je na to oprošena od presv. zagrebečkoga nadbiškupa pótom Rima, jeli šče samostalno pušpekijo ali vikarijat, ali priklopitev k drugoj pušpekiji — ali da se ne zglasila dozdej, Rim reši celo delo po svojem najbolšem mišljenji.

KLEKL JOŽEF
vp. pleb. nar. poslanec

Uradna naznanila.

Zakon o posesti i nošenji orožja.

Vsaki sme meti puško ali revolver, samo da to mora prijaviti državni oblasti, okrajnomi glavarstvu, od šteroga dobi pismeno dovoljenje, štero mora vsikdar pri sebi meti, gda nuca orožje. Do prvoga maja t. l. mora vsak, što ma orožje, to javiti pri poljejskom oblastvi ali okrajnom glavarstvu. (U. L. št. 30.). Po odredbi našega g. glavara pa je zadosta javiti župani i župan javi glavarstvu. Prijava more nositi dvadinarški štempl. Občine: M. Sobota, D. Lendava, Turnišče, Beltinci, Cankova i Križevci moro prošiti posebno dovoljenja za nošenja orožja po gornjoj odredbi, ar se računajo trgov (mezdváros).

Glasi.

Slovenska Krajina.

Nesreča. Črevljar Mauđec Alojz iz Bako-vec je prišo 18. t. m. z svojov ženov kože, podplate i druge reči kupovat v Beltince. Gda sta se domo vračala že bluzi doma bila, je zgrmeló i strela je njega k mesti bujla. Žena je tudi ta spadnola ali sledkar se je otavila i je zdrava. Po dobrom črevljari žaluje okolica.

Podlistek.

Misijonsko porečilo našega prvoga prekmurskoga misijonara g. Kerec Jožefa iz portugalske naselbine Macau-China.

Ar smo se bližali indijskomi oceani, kde so nas čakali nevarni monsoni, smo to jutro opravili vaje za srečno smrt. Pri poslovitvi sem se potožilo, da jaz menda ne bom mogeo skozi prestati te vožnje. posebno monsonov. Sveti mož se mi je nasmešao in pravo, da naj si ne mislim kaj takega, ar to Bog nedovolí. Po njegovom mnenji bi vsak misijonar mogeo naj menje devedeset let živeti, telko je dela med neverniki in tak malo misijonarov. Nehoteč sem trdno ver-
vao njegovim rečem, zakaj iz obraza njemi je svetila svetost. Nato nas je z patrom Salvatorjem sprevodo na ladjo in mi smo isti den ob dve popoldan odrinili iz Massane proti Adeni, on se je pa na jutri den z francosko ladjo pelo proti Žibutiji. Vožnja do Adena je bila prijetna. Vozili smo se skre arabske obali in morje je bilo mirno, hladni vetrič nam je pa hladio telo. Na noč 21. julíša smo bili na konci Rdečega morja, zato se je pričelo močno žibanje posebno po ponoči. Bila je to napovid ali prvi pozdrav monsonov iz oceana. Kelnarji so nam v obednici na stole privezali tak zvane jaslice, to se pravi ogredje, v šterom je pritrjena posoda za jesti in kupice, da bi nam vse to med premetavanjem ne zbežalo iz stola.

Aden.

22. julíša zjutraj ob pol šesti smo se zasedli pred luke Aden. Bila je puna trgovskih ladjev, posebno japonskih, in pilata sta bila poslana z temi. Mi smo mogli čakati na prostor in na pilota do devete vure. V tak velkem pristanišču, kje vedno puno prometa, angleži imajo samo dva pilota; pravijo, da za voljo neznosne

Mrtvoga je domo odpelalo Šeruga Matjaš, ki je s koli bió tam poleg i koga je slap tude skuko po šinjeki.

M. Sobota. Prekmurski Glasnik ali kak ga naše ljudstvo po pravici imenuje „Premrski Lažnik“, je z preminotim tjeonom začao izhajati v Maribori ar se je dr. Kukovec ta preselo, se bo tudi Glasnik, ka ležej bo sporočao od tistih uspehov njegovih shodov, šterih inači ne bi bilo. Neki liberalec je pa vüpo trditi, ka je za veke vmro. Če bi istino meo te gospod, bi njemi zahvalna bila cela naša Krajina, ar se je blatnoga lista že vse navolila. — Premeščena sta sodnika Šavelj Anton v Kočevje, Tratnik pa v Ljutomer. — Vučiteljska mesta so razpisana na našo državno šolo. Oprosimó i opominamo mi Sobočanci okrajni šolski svet, da smo Sokolskih i pijanih učitelov ali učitelice popolnoma do guta siti. Teh naj nam nišče ne zbira. Ki ne ve drugo, kak deco napelavati, naj bodo sokoli, ki ne ve drugo kak manjariti i pijan ležati po grabi vendar nede voditeo sobočke šole. Nišče naj toga ne pozabi. Ne gledajte stranko, nego potrebčino naše dece. — Guči se prinas, ka nas g. Koder notariuš zapusti. Ne bi marali, če bi istina bila to.

Izjava. Oprošeni sam od načelstva „Sokol-skoga društva“, naj popravim, ka je Salay nej bio član „Sokola“, kak sam jez to pisao v mojem članki „Tako ne gre!“ Jez sam to obečao, liki prve sam mogo poizvediti, či je stalno nej bió član, ar je Salay-ja vsakši poznao kak „Sokola“, tisto po nemrem dementirati, štero sam ne vém pozitivno, zato ka tiste čase živemo, gda se ne moremo zavüpati eden ovomi, či je to glih načelnik „Sokola“. Moja poizvedba je bila uspešna. Lejko izjavim i potrdim znovič, ka je Salay najagilnejši član bio „Sokola“. To je morál „Sokola“, pardon, načelnika! — A. Kardoš. (Strašna istina! Té odskočeni falot je bio steber liberalne stranke! Té je razširjavao Sokolstvo! Zdej lejko vsaki sprevidi ka je Sokolstvo i ka je demokratska stranka. Vr.)

Krog. Na veliko soboto večer je 18 let star slabo vzgojen pojep 3 patronov vrgo v kres. Patroni so razpokali i eden je zadeo 14 let staroga dečkca v glavo, šteri leži betežen v bolnici v Soboti.

Vu ves okoli Sobote je prišla neka slovenska gospa iz M. Sobote. Tu se v guč vzeme z ednov našov kmeticov. Med razgovorjanjom pita naša poštena kmečka mati gospo: „Keliko dece mate? Znata ka je ta odgovorila? „Sam se ne zato oženila, da bi deco rodila, nego da bi mi dobro bilo“. — Jeli kak sramoten odgovor. I té gospe bi rade, včile naše ženske! So to državotvorne dame, ka državi niti podanikov ne dajo?! Sramota. Naš pošten kmet gda je zvedo za to? I etak spregovoro: „Ka mislite, kak dugo bi svet stao, če bi se vsaka ženska samo zato oženila, da bi njoj dobro bilo? Té dame mislijo, ka nikda pride svet, gda de se človek z opice rodio! Ali mógoče je ta gospa že z njé rojena?! Daleč ne je od opičnoga pokolenja, da tak guči“ — Jeli pameten odgovor.

vročine nihče nešče biti od 6 mesecov duže v službi v tom mestu, zato jih imajo samo dva. Kda smo se v pristanišče vozili, bi skoraj trčili v skalo, zavolo toga se je naš kapitan grozno kregó z pilotom. Bojao se je za našo palačo. Morem pripomniti, da je naša ladja bila podobna palači; visoka in velika. Bila je 130 metrov duga in 14 široka. Razen lepih prostorov prvoga in tretjega razreda je imela za shrambo in za izdelavanje ledü lepe prostore; poleg toga estive (magazini) so vsebovali 11 jezera ton težo. Odgovornost za vse to je ležala na njegovoj glavi; po pravici se je lahko bojao. Stavili smo se tñ 24 vür, da so arabci naložili 200 ton arabske kave za Shangai in 300 ton premoga za kurjače strojev naše ladje. Vmesto nesmo šli pogledat, ar je precej oddaljeno od pristanišča in arabci so pa tñ predragi, da bi se človek na somari ali pa na kameli neseo v mesto. V Sudani je proso za eno osebo en šiling, tñ pa je zahtevo štiri šilinge za komaj pol vüre hoda. Šli smo zato rajši obiskat bluzi pristanišča tak zvani „Abrahamov grob“. Obstoji iz lepe arabske kapele in izpodnje teče vretina. Arabci trdiyo, da je očak Abraham tñ pokopan. Mi smo si te grob ogledali ali vervati jim pa nesmo hoteli.

Monsoni.

23. julíša zjutraj ob 7 smo odrinili med žibanjem valovja iz Adena. Podali smo se na najdužšo točko našega potüvanja. Imeli smo za preplavati indijanski ocean, šteroga vožnja je trajala dobrih 14 dni: od Adena do otoka Ceylona devet dni in od tod do Penanga pet dni. Koža se nam je trosila, kda smo si na to število zmislili. Dvajset dni smo že na poti in šče itak nesmo prišli na polovico vožnje; hüjše nas je šče čakalo. Znali smo vsi, da idemo naproti groznim monsonov (močno vetrovje), šteri meseca juníša, julíša in augustüša brezi smilenja premetavljajo indijski ocean. Stari kapitan je tudi zamišljeni hodo in se bojao naše usode. Veli-

Na zvon srednjobistričke kapele so darovali amerikanci v dolaraj: Iz Srednje Bistrice: Balazič Št., Markoja Ivan, Markoja Anton, Hren Janoš, Ivko Ivan, Gabor Martin, Cigan Jožef, Kelenec Martin, Kropec Jožef, Klajderman Ivan, Kreslin Štefan Vučko Ivan, Copot Jožef, Lebar Jožef po 5 dolarov; Boknec Ivan 10 dolarov; Krapec Ignac, Špiclin Štefan, Köhek Ivan, Ütroša Štefan po 2 dolara; Antolin Roza, Antolin Martin Zavec Verona po 1 dolar. Iz G. Bistrice: Tkalec Pavel 5 dolarov; Vučko Štefan 3; Glavač Ivan, Lebar Treza, Čizmazija Anton po 2 dolara; Vučko Štefan, Jakšič Štefan po 1 dolar. Iz D. Bistrice: Kolarič Jožef 2 dolara; Iz Črensovec: Horvath Anton 2-50, Markoja Štefan 2 dolara. Z Hotize: Tkalec Marko 2 dolara. Zvon je koštao s vsemi stroškomi vred 14,532 K. Penez je ostalo ešče 3000 K., šteri se obrnejo na potrebčino kapelice. — Jožef Lebar i cela Srednja Bistrica se prav lepo zahvali našim vrlin Amerikancom, ki so svojimi dari pripomogli do toga, da zdej mamó v kapeli zvon.

Podpora na M. List. naročniki, začnite nabirati. Kelko što premore, telko naj da. Ki je premožnejši, naj da več, ki siromaškejši menje. Ki nikaj ne more dati, naj moli za razširjanje naših listov. Ne prosimo pa podpore od tistih, ki so jo na letos že dali. M. List i kalendar ta tem lepša i vekša, kem več podpore dobimo vküp: Ki jo ne more zdej dati, naj jo da sledkar.

Blagoslavljanje mosta prek Müre pri D o k l e z o v j i — V e r ž e j i se je vršila na najslavesnejši način dnes tjeon. Slovesnost se je najlepše posrečila. Kak da bi se ešče neba — veselila z nami: grbe svojega lica — oblake je razgnola i nam pokazala z smehom svoje toplo, lepo oko sunce. Prizadevanje i vsestranski trüdi g. glavara dr. Lipovška so obrodili obilen sad: popolno zadovoljnost vseh z slavnostjov. Naroda na obema bregoma Müre je bilo na jezere. Sv. meša se je vršila na sredi mosta, po njej je bila predga i blagoslavljanje Križa na mosti i celoga mosta. Pred božov službov sta ministra i kraljevski namestnik i drugi zastopniki oblasti prišli prek na našo stran, gde je goste pozdravila naša lepo uvrščena šolska mladina i je podarila z rožami. Po blagoslavljanji je minister za zgradbe izročio most promet i držalo se je več govorov. Na lepo opletenom mosti so božoj službi dali čast prečni i naši Orli z Orlicami. Vojaška i civilna oblast je bila od obe strani zastopana. Prišo je še pri nas dobro poznani slovenski general Maister. Veržejski gojenci so krasno popevali pri božoj službi. Ognjegasci so držali gor red i konjeniki v narodnoj noši. Po slavnosti je veselo korakala vnožina prek po mosti, šteroga so tak željno čakali. Prekmurske duhovnike je zastopao beltiński administrator g. Deli Štefan. Naš g. poslanec zavolo slaboga zdravja so se ne mogli vdeležiti slavnosti. Obed za goste je pripravo gostoljuben samostan v Veržej. Lepi den i važen dogodek ostane prebivalcom Slov. Krajine v stalnom spomini. V ljubavi do slovenske domovine pa je ta slavnost ešče bole potrdila.

kansko ladjo je skoraj sprazniti dao v Sudani in v Massani; bio je šče v njej jugoslovanski element, okrog petsto ton premoga in dve sto ton arabske kave in nekaj malo druge ropotije; vse to je močnim monsonom igrača bila. Vendar nas je stari v saloni pri obedi in večerji tolažó, da se on že dostakrat skozi monsona pelo in njemi vendar ešče itak nikaj ne. Če smo dalje šli bolje smo se hüjekali in skakali iz enoga valovja v drugo. Kda smo 25. julíša zapustili za sebov otok Sokotra, smo prišli v oblast monsonov, ki so prigibali ladjo do 36° (stopinj), valovje je pa plüskalo prek nje in voda se je razlivala po ladjinom krovu. Mornarji so hodili poprimoč, popotniki pa, z malo izjemo, so se poskrili v kabinah. Nevem, brez klerika Kirschnerja, če je što ostao na ladji, da ne trpo morske bolezni. Tudi k obedu in večerji je prihajalo samo nekaj popotnikov; če smo pa hoteli ležati, smo se pa mogli privezati z zato pripravljenimi jermeni v postel, ovači se je človek včasi v drugom koti kabine našeo zraven pa šče z potretov rokov ali pa z razbitov glavov. Vnogokrat smo se zaganjali z enoga vodenoga brega v drugoga. Včasi je podobno bilo že bi se na primer iz mučanske doline na Sebeščanski breg zagnali in nato znova v pečorovsko dolino. Večkrat je potakšem zaletenji postalo mirno za kakši dve minuti dokeč se je valovje raztekalo; nato se pa znova razčemerijo visoke gore vode, vetrovje porine to goro v ladjo in mi smo znova v trnici kričali: „Gospodne, smilij se nam, reši nas smrti!“ ne vedoč če smo odišli na dno morja in šče ednok na svetlo pridemo, zakaj, ladjiše stene so škripale in mi smo se bojali če se poderejo in nam ta teža železa zdobi čonte in razmaže telo.... „Gospodne, smilij se nam, reši nas in pripelaj nas žive iz te pogübelščine!“.. to je bio naš krič skozi devet dni.

(Dale.)

Okrajni zdravnik dr. Glančnik Jožef je do 13. maja v Ljubljani na zdravniškem tečaju.

Beltinci. Kak smo že javili, g. dr. Kolarš ne bodo doma skoro en mesec. Na mesto njih do ordinirali v Beltincih vsako sredo i nedelo zadvečara ob 3. vuri g. dr. Brandieu zdravnik iz Murske Sobote.

M. Sobota. Sobočkim starišom vsakega verevadihvanja. Lani je naše sokolsko društvo pāl priredilo veselico. Jeli znamo vsi, ka se je tam godilo. Cela veselica je mela politično, slobodomiselno (protiversko) razvzdano i pijano lice. Voditelj sokolstva so po veselici ešče osem dni nosili po žepaj pune glaže alkohola i ga vživali na vižo sokolske himne. Gda so našo deco silili v društvo svoje, so njim obljubljali, ka do lepše cerkvi zidali v Slov. Krajini, ka do je vodili na romarska mesta, gde do na lastne oči vidili čude. I zgodila se je druga — peklenska čuda. Od 6 vgojdo do 11 predpoldnevom je komandéao Sokolom Koder notaroš ravnote, gda je bila boža služba. Mesto bože reči so mogla čuti njegov: „cug stoj“. Vidite sem so prišla naša deca, v to gnilo društvo. Spametujmo se i niednoga ne nehajmo notri. Ve je že Lažnik pisao, ka stopajo vž ž njega pošteni, nasledni ljudje. Naša deca je tudi poštena, zato stopi vsa vž.

Sekulacijo zvišajte! Tak nas opomina pokrajinska uprava za Slovenijo potom okrajnoga glavarstva v M. Soboti pod št. 3237/I. Za malo zavarovalnino se ob priliki nesreče najpre malo plača, v toj dragoci pa potrebuje vnoge teške jezerke, ki šče kaj povati. Vlada pa prej nema podpore za pogorence. (Ma jo za liberalne namene, samo za sirote ne. Vr.)

Slavečki g. vučiteo, Julij Pojbiš so dobili službo nazaj na starom mestu. Lani so jih premestili, ar so prej delali za protidržavne demonstracije, zato so jih tudi zaprli v Maribori i prek Móre premestili. A ljudstvo ne jih pristilo i oni neso šli, ar je ta odredba bila protizakonita. Oni so tam pri evangeličanskoi fari z ednim kantor. To pametno ravnanje šolske oblasti, ka jih na mestu nehala, samo odobravati moremo, štero bo za mir v Slovenskoj Krajini stokrat več sada rodilo kak gaženje gnaših sto no stoletnih pravic. Potrebno je samo to, naj šolska oblast bo dosledna i taki postavi nazaj na svoje staro mesto tudi kat. vučitelja pri Sv. Jurji, ki je položio izpit i druge. To pričakujemo.

Na gladno rusko deco je darivala potom našega uredništva občina Renkovci 53 Din. Penez odposlan odbori v M. Soboto.

Pohvala naših vojakov. Komandant major 15 pp. g. Lemaic Števan je jako lepo pismo pisao ednomi našemi vojaki, Horvat Jožefi z Bogojine, (Orli) v šterom pohvali naše slovenske dečke. V pismi to stoji: Moj dragi Jožef! Od šterih mao sam v našoj vojski, redko kda me štero pismo tak razveselilo kak tvoje. Veseli me, da moji podrejeni pajdaše i vojaki me razmijo. Tvoje pismo mi je tem dragše, ar ti spoznaš, da vse ka delam, delam na hasek ljubljene domovine. Čeravno naj loči šarža, sva li

edna, Jožek, v ljubavi do domovine i králja. To čutenje i vüpanje v Boga nas okrepi, da vse teškoče lejko premagamo. Vidim z tvojega pisma kakši si, Bog daj več takših rodoljubnih vojakov. Pa Slovenci po večini so dobri vojaki i državljani. Pozdravi je v mojem imeni i delaj na to, da do nosili v srci, ka ti nosiš. Tak postanejo vlezaslžni može države i naroda. Veselilo me bo, če kaj zvem od tebe. Če potrebuješ tanača, obrni se z vüpanjom na mene. Pozdravi komadija i pajdaše lepe prve čete. — To pismo more vsakoga Prekmurca z veseljom i ponosom napuniti, da mamo tak vrle vojake.

Država.

Štiristo vagonov strliva je zgorelo v Bitolji in nekaj tudi v Kamniki. Kvara je na milijone, ar se več hiš podrlo. Nekaj vojakov — stražarov je tudi mrtvih. V Bitolji so prej Bolgari vužgali z bombami našo municijo. Krivo je te velke nesreče vojno ministerstvo, štero se ne pravočasno poskrbelo za shrambo municije.

Notranjega državnoga posojila ne bo. Naša vlada je štela vzeti i milijardo dinarov državnoga notranjega posojila. „Pravda“ iz Beograda zdaj piše, da toga posojila ne trbej več vladi, ar zadostivalo bo posojilo, štero dobi z Amerike.

Našim poslanikom v Parizi, Londoni i Vašingtoni je vlada zvišala plače na mesec 10.000 frankov. To po naših penezaj, či mo računali en frank po 20 K., pride njim na mesec 2 milijoni koron. Lepa plača!

Svet.

Papa so za srečen uspeh genovske konference poslali pismo püšpeki genovskomi, v šterom hvalijo njegovo pobožnost za posrečitev toga velikoga spravišča.

Kratka predga. V angleških novinaj se čte eta kratka predga: „Človek je rojeni za nesrečo kak ftica za letanje pod nebom. (Job 3, 7) — Svojo predgo od toga si razdelim na tri dele. 1. Kak pride človek na zemljo. 2. Človeško romanje po zemlji. 3. Kak odide človek s toga sveta. — Na zemljo stopi nagi; njegovo romanje je sebična skrb pa težave; odide pa s toga sveta nekam ka za njega nihče ne ve. Nazadnje, — mislim — če smo ti pošteni, nam bo tu i tam dobro. Več vam ne bi mogeo povedati, pa če bi vam jezero vür predgao.“

Domača i svetovna politika.

Jugoslavija. Muslimani so stopili z vlade. Večina jih je za autonomijo. Če bi to prle napravili, bi nači stali v državi. A gledali so samo, da dobiyo peneze za zemljo i tak so zgubili peneze i autonomijo. — Samostojni ki so vsaki greh vlade podpirali se ešče žilavo držijo ministerskoga stolca ali kak se vidi se té že začne tudi premetavati. — Vsi slovenski poslanci so zapüstili začasno finančni odbor, ar té broj sodnikov v Sloveniji znižati šče. Dačo nam liberalna vlada pa šče povišati. No pa zakaj ne. Ve či mamo jüžine za liberalno politiko, te za

dačo tudi mamo peneze. — Ninčič naš zunanji minister, se pogaja z Talijani, da bi tei po rapalskoj pogodbi spraznili Dalmacijo i nam dali pristanišče Baroš pri Reki (Fiumi). Ne vemo, če pa ne zavozimo i zgübiamo mesto da bi kaj dobili. 24. aprila se je odpro parlament v Belgadi. Genova. Rusi i Nemci so že sklenili pogodbo gospodarsko pred konferencov. Gda so to zvedli Italijani, Angleži i Francozi so šteli povrčti Genovo. Zakaj? Oni bi radi haske meli z Rusije. Angleške fabrike so zaprte, ar Rusija ne dava lenü i vune. To peče Angleže i druge. Ide se za njuv žep, ne pa za odpomoč širmaškim državam. No pa zato ne povrčijo Genove, nekše drobtinice le vüpaajo ka dobijo.

Gospodarstvo.

Kak si zagvüšamo dobre sadovene letine?

Najvekša falinga našega sadjarstva je, ka se jako malo skrbimo za sadoveno drevje. Skoro se nikaj ne skrbimo za obrezavanje, čišćenje i za branitev pred škodljivimi stvarmi, pa tudi jako malo za gnojitev.

Vse to je glavni zrok, ka pri nas nemamo dobre sadne letine, či glih ka nam ugaja vreme t. j. nega mraza, ne toče ali druge spodobne nesreče.

Navadno pri nas sadoveno drevje vsako drugo leto obrodí obilno, inači pa slabo ali cilo nikaj. Nej je to čüda, ar oslabi; tomi se pomága z rezanjom i gnojenjom. Predlani smo meli obilno letino, lani slabo, letos pa se vüpamo dobre letine.

Letos se slobodno vüpamo dobre letine, či ne bo kakše nesreče, zato se trbej skrebeti dobro za sadoveno drevje i za njemo obroditev, štero čakamo. Či nam Bog da za istino dobro letino, nesmimo vse na njega nihati, nego moremo včiniti mi tudi vse notri do bratve, da moremo drevji obdržati sad.

Što je količakaj mogoči, naj pognoji drevji zdaj, či je to zamüdo v jesen. Sadoveno drevje kak vse drugo tudi potrebuje hrano; brez hrane ne prinaša obilno sada či glih ka je lepo vzeme i jako cvete. Zdaj je več kosno ka bi se štalskim gnojom gnojilo, nego ne zakasnjeno gnojiti z gnojšnicov, štera vala velikoi meri, ka drevje pokazani sad obdrži. Z gnojšnieov se na sprotoletje gnoji po sledečem:

Tak daleč od stebila, kak veje sega se napravijo plitve jame, či z drugim nej te s količom pa se té jame napunijo večkrat z gnojšnieov, tak ka se ona pod zemlov razlije. Gnojšnica je močen gnoj pa zato slobodno gnojimo z njov samo te, kda je zemla na pita z vodov. V süšavi se more gnojšnica mešati z vodov. Jame ne potrebno delati globoko, ar drevje drobno korenje nema globoko, nego plitvo, pa tak tisti gnoj, šteri globoko spadne je brez haska. Živo korenje se razprestera okoli stebila, hrano pa jemle naj več ovo drobno korenje, štero sega tak daleč kak veje ober nji, zato nemore gnojiti z gnojšnicov pod steblo, nega tak daleč kak veje sega.

Ka je sokol?

Misli si lahko, da kovač v meseci sedi, pipo kadi i se nam dol smeje. Takše misli nikomi ne škodijo. Pitanje je samo, či se to istinske misli. Takše šale si človek lahko dovoli po svojoj voli.

Nači pa je z mislimi, štere stojijo trdno kak lendavske gore. Takše misli se ne dajo premikavati i sükat, kak se komi vidi. Či lendavske gore so, te se ne dajo niti za eden milimeter naprej porinoti šče menje pa tajiti. Slobodomislec pa pravi, da lahko o tom misli, kak šče. Lehko misli, da lendavske gore stojijo ali pa da ji nega; lahko je odnese, kama je šče, doli v Medjimurje ali na Štajersko. To je njemi igra. Sme je tudi po svojoj voli znižati, ali pa je za par sto metrov povekšati. Lehko si misli, da je gnojšnica po vesi mleko, štero lahko za jüžino spije, i da Múra teče od Lendave proti Radgonji. To se pravi: slobodno misliti. Slobodomislec lahko najame misli, ka šče. Či je to istina ali ne, to njega ne briga. On sme tudi istini v obraz pšüvati, to je njegova pravica. Ovak pa ne bi bio slobodomislec.

Zdaj že malo razmite, ka je slobodomislec i slobodomiselnost. Povemo naravnoč: *Slobodomiselnost je norost.* Človek nemre misliti, ka šče, nego more misliti samo to, ka je istina. Neistine nikomi ne dopüšćeno misliti. Istina je sveta, i što proti njoj greši, bo ona že njemi pokazala.

Trda bole kak lendavska gora pa je istina, da je Bog stvoriteo nebes i zemlje. I šče dosta drugoga, ka je z Bogom v zvezi; da na zemlji ne bomo na veke živeli, nego da nas čaka po smrti drugo neskončno življenje, štero bo takše, kakše smo si zaslužili. Slobodomislec pa pravi, da lahko misli o tom, ka šče. Lehko božji tronuš prenaša, kak deca svoje igrače; lahko tudi Boga s tronuša süne, kak deca zliučajo svoje špile v kot, gda se ji navolijo.

Moderna Ezopova fabula.

V deželi Utoplja je bio eden zmožen vojvoda, Bibulo, šteri je pa to napáko meo, ka se je rad napio i po večerah pijen šo domo. Psi so pa od nekda to navado meli, ka so na pijanca radi lajali, tak da bi se morea delali ž njega, ka je božnejši od njih, ar oni so mikdar ne pijani. To je vojvodo jako čemerilo. Premišlávao si je, kak bi se rešo nadlegovanja psov. Teda njemi je njegov kuršmid, Šmok tanač dao, naj zapove, da vsi psi morajo vu dne i v noči na lanci biti. Tak se je odrédilo. — Ali psi so toga zatiranja ne mogli trpeti. Dogovorili so se i eden večer so vsi tak žalostno kavulili, ka so je domači dobroga srea dečaki iz pomilüvanja vse dolspüstili z lancov. Teda so se psi paščili na veliki protestni shod v hotel „Pod milim nebom.“ Za predsednika so si zvolili čarnoga Neroja iz Dolnjega Sela. Nero je etak otvorio shod: Poštüvani tovariše! V denešnjoj dobi splošne slobode je sramota, ka naše pošteno pokolenje mora privézano biti. Mi poznamo vnoge pse po dveh nogah, šteri dosta več spáke delajo, kak mi, pa tistih nišće ne privéze. Zakaj bi pa rávno mi kaštigani bili, šteri svojim gospodarom zvesto čuvamo dvore? Naši sovražniki pravijo, ka je nešteri iz našega plemena zbesno, zato nas trbe vse zvezane držati. Tovariše, oglasite se, šteri kaj znate, da mo mogli na konci temeljiti protest izraziti. Stem otvorim prvi veliki shod pšesjega plemena.

Kak prvi govornik je na sredo stopo Pazez i pravo je: Naši neprijatelje nemajo istine. Ar či je šteri pes zaistino zbesno, toga zrok je ravno to bilo, ka je privézani bio, ali je pa božnoga vértu meo, šteri njemi ne dao jesti, zato je od čemerov i od žalosti zbesno.

Drugi govornik Čuvaj je eto pravo: Od nekda so najveški neprijatelje našega pokolenja bili táti ali tovaži. Oni so napravili to sramotno

narédbo, naj tak ležej zvršavajo svojo grešno obrt. Ar mi smo gospodare obüdili, tovaže za hlače zgrabili, zato nas sovražijo. Zato jas predlagam oster boj proti tovažom.

Tretji govornik Pandur je pravo: Ne davno je eden stražar notri plezo na eden oblok, jas sam gapa za nogo zgrabó i nazaj vleko. Na drugi den so mojega gospodara na 50 dinarov štrofali, mené so pa veleli skončati, samo ka sam njim vujšo. Zato jas to držim, ka so najveški neprijatelje pesjega roda javni stražarje. Proti njim se moramo vojsküvati.

Šrti govornik Sultan je etak gučao: Pred menom govoreči tovariš nema istiae. Ar javni stražarje ali žandarje nemrejo proti nam biti, ar mi smo njihovi najbolši pomagáče. Či mi nebi pazili, te bi tovaži ešče puške pokradnoli žandarom. Zato žandarje nas gorijávijo, či šinjek malo vöpotegnemo z verige, ali to oni ne činijo radi, nego višiša oblast njim to zapovedava. Nje je sram, ka morajo pse stražiti i tožiti, ar to je pševasko delo. Zato žandare püstimo pri miri.

Peti govornik Mungo je eto pravo: Tovariše, naših pravih protivnikov je ešče eden ne zavado, to so pšicovje i njihov šef, deželni kuršmid. Tei so napravili to sramotno narédbo. Ar oni dobijo nas v roke, či smo ne privézani. Oni dobijo našo kožo, kože so pa dnes drage. Zvün toga njim pa naši gospodarje ešče trüd morejo plačati. Zato jas predlagam, sklenimo sledečo protestno rezolucijo: Psi dežele Utopije vküp spravleni na velikom giüšće. „Pod milim nebom“ najostrej protesteramo proti zatiranji i mantranji našega plemena i obljübimo ka či do nas dale privézane držali, te vsi zbesnemo i zgrizemo vse svoje neprijatele.

Predsednik je predlog na glasüvanje püsto. Vsi psi so gorizdignoli prednjo tacio i zljajali: Tako bojdi! Predsednik naznani, ka rezolucijo takoj telegrafično pošlje vojvodi. Potom so zborovalci s čemernim lajanjom razšli.

ZDRAVJE

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo samo skozi razumno nego lepote doseči. Tisečera priznanja so dospela od vseh dežel sveta za lekarnarja Fellerja:

„ELSA“ LILIJNO MLEČNO MILO najboljše blago, najfinejše „milo lepote“; 4 kosi z zamotom in poštnino 120 Kr.

„ELZA“ OBRAZNA POMADA odstrani vsako nečistost kože, sončne pege, zajedance, nabore, i t. d., naredi kožo mehko rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 80 Kron.

„ELSA“ TANOCHINA POMADA ZA RAST LAS krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lemljenje in cepanje las, zaprečuje prhut, prerano osivelost i t. d., 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 80 Kron.

PRODAJALCI ako naročijo najmanj 12 kosov od jednega predmeta dobijo popust v naravi. RAZNO: Lilijno mleko 24 Kr.; Brkomaz 10 Kr.; najfinejši Hega-puder Dr. Klugera v veliki originalni skatuli 40 Kr.; najfinejši Hega zobni prašek v patent skatuli 40 Kr.; puder za gospe v vrečkah 8 Kr.; zobni prašek v skatuli 12 Kr.; v vrečkah 8 Kr.; Sacket dišava za perilo 12 Kr. Shampoo za lasi 8 Kr.; rumenilo 12 listkov 48 Kr.; najfinejši parfen po 48 in 60 Kr.; Močna voda za lase 80 Kr. Za te razne predmete se zamot in poštnina posebj računa.

EUGEN V. FELLER, lekarnar STUBICA donja 40-18, centrala št. 146. Hrovaško.

Mlinske kamne

pripoznano najbolje rēdi i razpošilja v vsakoj velikosti

Franc Zdolšek, izdelovatelj

mlinskih kamnov, Sv. Jurij pri južni železnici (pri Celji).

Vnoga pohvalna priznanja na razpolago!

Cene nizke!

Točna podvorba!

Od

z pohištvo krēmo, z mesarijov i štacnom vred edno njivo i dva orala občinskoga juša
ROKO ŽGANEC, Sv. MARTIN
v Medjimurji.

Tisoče ljudi v vseh deželah sveta uporabljajo že 25 let prijetno dišeči

Feller-jev „Elsafluid“

kot KOSMETIKUM

za nego zob, zobnega mesa, glave, kot dodatek k vodi za umivanje, ker je radi svojega antiseptičnega in čistečega osvježujočega delovanja najboljšega učinka. Ravno tako je priljubljen kod krepko blago delujoče in

vrlo prijetno sredstvo za drgnjenje

hrbta, rok, nog in celega telesa. Je mnogo močnejši in delujoči nego Francosko žganje in najbolje sredstvo te vrste. Tisoče priznanja! Z zamotom in poštnino za vsakoga: 3 dvojrate ali 1 specialna steklenica . 72 K

Za prodajalce:

12 dvojn. ali 4 spec. steklenice . . . 300 K
24 „ „ 8 „ „ . . . 560 K
36 „ „ 12 „ „ . . . 800 K

POŠTnine PROSTO na Vašo pošto. Kdor denar naprej pošlje, dobi še popust v naravi.

PRIMOT: Elsa obliž za kurja očesa 8 Kr. in Kr. 12; Elsa mentolni klinčič 16 Kr.; Elsa posipalni prašek 12 Kr.; Pravo Elsa ribje olje 80 Kr.; Elsa voda za usta 48 Kr.; Elsa kolonska voda 60 Kr.; Elsa sumiskimiris 60 Kr.; Glycerin 16 in 60 Kr.; Lysol, Lysoform 48 Kr.; Kineski čaj 4 Kr.; Elsa mrčesni prašek 16 Kr.; Strup za podgane in miši po 16 i 20 Kr.

EUGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA 40-12, donja Hrovaško. Centrala št. 146.

Naznanjam da sam v Beltincih odpro delavnico za sobno slikarstvo i pleskarstvo (malanje i mazanje hiš). Posebno se priporočam čistitoj duhovščini i slavnimi občinstvi Prekmurja. Prevzemem malo i veliko delo, štero je pošteno, cene so pa zmerne. Vsem se preporočam

Hajdinjak Ivan

sobni slikar i pleskar v Beltincih.

Podpirajte Novine!

Kupim vsefelé kože i te tudi vmem v delo, kak se najfineje in hitreje izdelajo v fabriki I. Sinigoj v Ljutomeri.

Kože (leder) podplate i vse šuster-ske potrebščine kak tudi čisto garantirano tikveno olje kupite vsakši den po najnižjih cenah pri

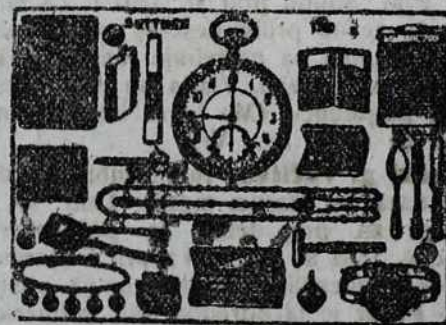
Albin Sagadin
trgovina z kožami
v Beltinci.

Trüge (škrinje) za mrtve v vsakoj velikosti i vse mrtveče potreboče kupite najfalej pri

Albin Sagadini
v Beltincih.

Našli bodete za lastno uporabo in DARILA predmete vzlatu, srebru, nakite, ure, verižice, prstane, uhané, narokvice in krstne spominske obeske, ter od raznih potrebščin

kaj iščete

pri znani firmi SUTNER po najnižjih dnevni cenah v najlepšem modernem izdelku. Žilke, nože in vilice, škarje, žepne nože, doze za cigarete in duhan, strojeve za brijanje, nažigalce i t. d.

vsebuje sjajni katalog s slikami od
Tvorniške tvrtke H. SUTNER, LJUBLJANA št. 945. 20-9.

En Singer mašin za šivanje, za krojače (sabole) tudi sposoben, je taki na prodajo pri
MOLNAR NANDORI krojači
v Dolnji Lendavi.

TOVARNA USNJA — MARTINUŠIČ in DRUG v LJUTOMERU.

NAZNANJA

sl. občinstvi, da je dne 8. aprila odpro svojo ledno

PODRÜŽNICO na CANKOVI

v hiši gda. Voglera.

Potrüditi se ščemo, da bomo imeli v zalogi vedno vse vrsti usnja (ledra) vobče znane dobre kakovosti lastnoga izdelka, kak tudi vse črevljar-ske potrebščine po najnižiši dnevni cenah.

Jemali bomo vse vrste sirovih kož v delo kak na: poplate, različne zgornje usnje in boks.

Küpovali bomo vse vrste sirovih kož po najboljših dnevni cenah.

Zmerne cene.

Solidna podvorba.